

EPICKA EKSPANIZACJA POWIEŚCI BOLESŁAWA PRUSA

Lalka

SCENARIUSZ LEKCJI

TEATRUM MUNDI
W LALCE
BOLESŁAWA PRUSA

KinoSzkola
FUNDACJA

TEMAT ZAJĘĆ

Teatrum mundi w Lalce *Bolesława Prusa.*

Człowiek jako aktor, marionetka i widz

AUTORKA SCENARIUSZA

Aneta Korycińska (*Baba od polskiego*)

Drogie Nauczycielki, Drodzy Nauczyciele,

Kim jesteśmy, kiedy przestajemy spełniać oczekiwania innych? Jak bardzo wpływają na nas role, które pełnimy? I ile w naszych decyzjach jest naszego wyboru?

To pytania bardzo współczesne, choć Bolesław Prus stawiał je swoim bohaterom ponad sto lat temu. Oddajemy w Wasze ręce scenariusz lekcji języka polskiego „Teatrum mundi w »Lalce« Bolesława Prusa”. Człowiek jako aktor, marionetka i widz”, przygotowany przez Anetę Korycińską – Babę od polskiego. To propozycja pracy z lekturą i filmem, która pozwala spojrzeć na dobrze znaną historię z innej perspektywy.

Zarówno w świecie literackiej, jak i filmowej „Lalki”, właściwie każdy odgrywa jakąś rolę.

Izabela funkcjonuje zgodnie z zasadami świata arystokracji, Wokulski próbuje znaleźć dla siebie miejsce w środowisku, do którego nie należy, Rzecki pozostaje wierny wartościom i wyobrażeniom z przeszłości. Na wybory bohaterów wpływają nie tylko ich własne pragnienia, lecz także pochodzenie, pieniądze, wychowanie, miłość, pozycja społeczna i opinia innych.

Najnowsza epicka ekranizacja „Lalki” daje możliwość przyjrzenia się temu jeszcze z innej strony. W filmie znaczenie mają nie tylko słowa, ale również kostium, scenografia, gest, spojrzenie czy sposób zachowania bohaterów. **To, o czym Prus opowiada w powieści, na ekranie możemy po prostu zobaczyć:** kto kogo obserwuje, kto próbuje zrobić odpowiednie wrażenie, kto dostosowuje się do oczekiwań innych, a kto próbuje się im przeciwstawić. I właśnie dlatego warto **wykorzystać film podczas pracy z lekturą**. Seans może stać się punktem wyjścia do rozmowy nie tylko o bohaterach i wydarzeniach przedstawionych w powieści, ale też o rolach społecznych, potrzebie akceptacji, presji otoczenia, budowaniu własnego wizerunku i o tym, jak dalece jesteśmy wolni w swoich wyborach. Dzięki temu **XIX-wieczny świat Prusa można połączyć z doświadczeniami współczesnych młodych ludzi**.

Przygotowany scenariusz prowadzi uczennice i uczniów przez różne znaczenia motywu teatrum mundi **od teatru dosłownego, przez teatr społeczny i psychologiczny, aż po pytanie o człowieka jako marionetkę zależną od mechanizmów, których nie zawsze jest świadomy**. Jest też okazją, żeby wrócić do samego tytułu powieści i zastanowić się, co właściwie oznacza tytułowa lalka i dlaczego można ją odczytywać na kilka sposobów. Scenariusz został przygotowany z myślą o szkołach ponadpodstawowych. To gotowa 45-minutowa lekcja, którą można przeprowadzić po seansie filmu. Mamy nadzieję, że materiał stanie się dla Was punktem wyjścia do rozmowy, dzięki której **„Lalka” nie będzie dla uczennic i uczniów wyłącznie kolejną lekturą do omówienia**. Bo historia Wokulskiego, Izabeli czy Rzeckiego może prowadzić do pytań dotyczących także nas samych: **jakie role odgrywamy na co dzień, kto je nam wyznacza i które z nich rzeczywiście wybieramy sami?**

Minister Edukacji oraz Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego objęły film Honorowym Patronatem. Materiały edukacyjne zostały objęte Honorowym Patronatem Ośrodka Rozwoju Edukacji.

Joanna Zabłocka-Skorek | Prezeska Fundacji „KinoSzkoła”

ZAŁOŻENIA ORGANIZACYJNE

CZAS TRWANIA

czterdzieści pięć minut

ETAP KSZTAŁCENIA

szkoła ponadpodstawowa, klasa trzecia
albo czwarta liceum

CEL LEKCJI

Uczeń/uczennica interpretują motyw „teatrum mundi” w „Lalce” jako sposób pokazania świata społecznych ról, masek, pozorów i mechanizmów, które ograniczają wolność bohaterów.

FILM

„Lalka”, reż. Maciej Kawalski, Polska 2026, 155 min.

CELE SZCZEGÓŁOWE

UCZEŃ/UCZENNICA

- wyjaśnia, czym jest motyw „**teatrum mundi**”;
- odróżnia aktora od marionetki w interpretacji powieści;
- wskazuje, dlaczego tytuł „Lalka” ma znaczenie dosłowne, metaforyczne, społeczne, psychologiczne i intertekstualne;
- objaśnia, dlaczego pierwotny tytuł „Trzy pokolenia” zawężyłby interpretację powieści;
- analizuje sceny teatralizacji życia społecznego: sklep, teatr, salon, kwestę, proces o lalkę i rozmowę z Jumartem;
- formułuje wniosek dotyczący funkcji motywu „**teatrum mundi**” w całej powieści.

MATERIAŁY

egzemplarze „Lalki” albo krótkie fragmenty dotyczące:

- Rzeckiego nakręcającego mechaniczne zabawki;
- pierwszego zobaczenia Izabeli przez Wokulskiego w teatrze;
- wizyty Izabeli w sklepie;
- kwesty wielkanocnej;
- procesu o lalkę;
- rozmowy Wokulskiego z Jumartem w Paryżu.

CZAS: 5 MINUT

Przebieg lekcji | Wstęp

Nauczyciel/ka zapisuje na tablicy pytanie:

Czy w „Lalce” bohaterowie świadomie odgrywają role, czy raczej są jak lalki poruszane przez demiurga, czyli siłę, która steruje nimi z ukrycia?

Uczniowie przez minutę zapisują dwa przykłady: jednego bohatera, który odgrywa określoną rolę, oraz jednego bohatera, któremu jakaś rola została narzucona. Następnie nauczyciel/ka zbiera odpowiedzi i zapisuje je na tablicy.

Przykłady:

- **Izabela** — odgrywa rolę arystokratki, chociaż jej świat opiera się na długu, pozorach i społecznej grze;
- **Wokulski** — próbuje wejść w rolę człowieka salonu, ale inni nadal widzą w nim przede wszystkim kupca;
- **Rzecki** — odgrywa rolę strażnika dawnego porządku, lecz sam pozostaje zależny od mitu Napoleona i widzi sens nie w wolności, a w pracy w sklepie;
- **książę** — odgrywa rolę patrioty i społecznika, ale jego działania często ograniczają się do salonowych gestów;
- **Stawska** — zostaje wepchnięta w rolę „podejrzanej kobiety”, choć jest niewinna;
- **Szlangbaum** — zostaje obsadzony w roli „obcego”, nawet wtedy, gdy próbuje się asymilować.

NAUCZYCIEL/KA MÓWI:

Dzisiaj sprawdzimy, dlaczego „Lalkę” można czytać jako powieść o świecie-teatrze. Nie chodzi tylko o to, że w utworze pojawiają się teatr oraz aktor Rossi. Chodzi o coś głębszego: całe społeczeństwo działa tu jak scena. Bohaterowie noszą kostiumy, pilnują gestów, odgrywają role klasowe, zabiegają o uznanie publiczności i często nie widzą, kto naprawdę pociąga za sznurki.

Miniwykład pierwszy: wyjaśnienie motywu „teatrum mundi”

NAUCZYCIEL/KA WYJAŚNIA:

„Teatrum mundi” znaczy dosłownie „teatr świata”. To bardzo stary motyw kultury, w którym życie ludzkie zostaje przedstawione jako spektakl. Człowiek może być aktorem, czyli kimś, kto odgrywa przypisaną funkcję, ale może być też marionetką, czyli kimś poruszany przez siły silniejsze od niego.

W „Lalce” ten motyw trzeba rozumieć przede wszystkim społecznie, psychologicznie i filozoficznie. To nie jest tylko myśl: „życie jest teatrem”. To raczej diagnoza: człowiekowi wydaje się, że wybiera samodzielnie, ale często działa według ról narzuconych przez klasę, pieniądze, wychowanie, konwenans, miłość, historię, literaturę i opinię publiczną.

Nauczyciel/ka zapisuje na tablicy: kto pociąga za sznurki w „Lalce”?

- **klasa społeczna** — Izabela musi zachowywać się jak arystokratka, nawet gdy jej rodzina bankrutuje;
- **pieniądze** — Łęccy udają wielkość, choć są zależni od kapitału Wokulskiego;
- **konwenans** — bohaterowie pilnują zaproszeń, strojów, wizyt, ukłonów, plotek i opinii;
- **miłość** — Wokulski traci sprawczość, bo podporządkowuje życie wyobrażeniu o Izabeli;
- **historia** — Rzecki pozostaje pod wpływem mitu napoleońskiego;
- **wychowanie** — Izabela nie umie wyjść poza rolę salonowej damy;
- **opinia społeczna** — Stawska może zostać zniszczona przez plotkę i fałszywe oskarżenie;
- **literatura** — Wokulski patrzy na miłość przez romantyczne wzorce, a później oskarża poetów o zatrucie wyobraźni.

NOTATKA DO ZESZYTU:

„Teatrum mundi” w „Lalce” oznacza świat jako teatr społecznych ról i ukrytych mechanizmów. Bohaterowie grają role narzucone przez klasę, pieniądze, wychowanie, konwenans i uczucia. Jednocześnie wielu z nich przypomina marionetki, ponieważ nie rozumie sił, które kierują ich decyzjami.

CZAS: 10 MINUT

Miniwykład drugi: Omówienie znaczeń tytułu

NAUCZYCIEL/KA MÓWI:

Zanim przejdziemy do analizy scen, trzeba uporządkować wiedzę o znaczeniach tytułu powieści.

„Trzy pokolenia” — pierwotny tytuł powieści kierowałby uwagę czytelnika przede wszystkim na problem historii, idei i przemiany pokoleń. Rzecki reprezentowałby pokolenie romantyczne i polityczny idealizm. Wokulski byłby człowiekiem przełomu epok, rozdartym między romantyczną miłością a pozytywistycznym działaniem. Ochocki reprezentowałby młody pozytywizm, naukę i przyszłość. Tytuł „Trzy pokolenia” podkreślałby więc zmianę polskich ideałów: od romantyzmu do pozytywizmu.

◆ „Lalka” jako tytuł dosłowny
◆ odnosi się do procesu o lalkę między Heleną Stawską a baronową Krzeszowską. Według wyjaśnień Prusa to właśnie proces o lalkę był jednym z powodów wyboru tytułu. Pisarz miał inspirować się autentycznym procesem wiedeńskim, znanym mu z prasy.

◆ „Lalka” jako rekwizyt procesu
◆ pokazuje, że świat dorosłych potrafi zbudować wielki spektakl wokół drobiazgu. Proces o lalkę jest miniaturą całej powieści. Pojawiają się w nim oskarżenie, społeczna opinia, klasowa nieufność, plotka, krzywda niewinnej osoby oraz późniejsze zawstydzenie tych, którzy uruchomili przemoc.

◆ „Lalka” jako dziecięca zabawka
◆ oznacza niewinność, szczerość i prostotę. Helunia chce po prostu lalkę. Dorośli robią z tego sprawę sądową, plotkę, oskarżenie i narzędzie upokorzenia Stawskiej. Dziecięca zabawka odśłania więc moralne zepsucie świata dorosłych.

◆ „Lalka” jako znak „teatrum mundi”
◆ Oznacza człowieka-marionetkę. Rzecki nakręca mechaniczne zabawki, ale sam jest poruszany przez rytm sklepu, pamięć o Napoleonie i przywiązanie do Wokulskiego. Wokulski działa z ogromną energią, lecz wobec Izabeli staje się kimś sterowanym przez własne złudzenie.

- ◆ **„Lalka” jako metafora Wokulskiego**
 ◆ Wokulski jest człowiekiem czynu, kupcem, filantropem, byłym powstańcem i osobą zdolną do pracy naukowej. W relacji z Izabelą zachowuje się jednak jak marionetka. Kupuje serwis, kamienicę i klacz, organizuje kwiaty dla Rossiego, uczy się angielskiego i próbuje wejść do salonu. Wszystkie te działania podporządkowuje jednej roli: roli zakochanego, który chce zostać uznany przez świat gardzący jego pochodzeniem.
- ◆ **„Lalka” jako metafora Izabeli**
 ◆ Izabela może być czytana jako piękna lalka: doskonała zewnętrznie, wyuczona gestów, przeznaczona do oglądania i podziwiania. Trzeba jednak uważać, żeby nie spłaszczyć tej postaci. Izabela jest odpowiedzialna za swoje zachowanie, ale jednocześnie została uformowana przez klasę, która wychowała ją do pozoru, nie do samodzielności.
- ◆ **„Lalki” jako metafora wyższych sfer**
 ◆ Arystokracja prowadzi życie dekoracyjne, sztuczne i salonowe. Liczą się stroje, tytuły, zaproszenia, bale, kwesty, powozy, małżeńskie kalkulacje i opinia towarzystwa. Wyższe sfery wyglądają efektownie, ale nie potrafią wziąć odpowiedzialności za społeczeństwo.
- ◆ **„Lalka” jako metafora społecznej roli**
 ◆ bohaterowie są wypychani w określone funkcje. Rzecki ma być starym subiektem, Wokulski kupcem, Izabela damą na wydaniu, Stawska kobietą podejrzaną, Szlangbaum obcym, a biedota tłem dla cudzej filantropii.
- ◆ **„Lalka” jako znak pozoru**
 ◆ lalka wygląda jak człowiek, ale człowiekiem nie jest. Podobnie w powieści wiele rzeczy tylko udaje prawdę: dobroczynność arystokracji, patriotyzm księcia, miłość Izabeli, spójność społeczeństwa, salonowa moralność i awans Wokulskiego.
- ◆ **„Lalka” jako tytuł intertekstualny**
 ◆ można zestawić ją z powieścią Józefa Ignacego Kraszewskiego „Lalki. Sceny przedślubne” oraz dramatem Henryka Ibsena „Dom lalki”, znanym także pod tytułem „Nora”. To ważne konteksty, ponieważ wzmacniają interpretację lalki jako znaku człowieka zamkniętego w roli narzuconej przez konwenans, małżeństwo, płeć i klasę.

WNIOSEK DLA UCZNIÓW/UCZENNIC:

Tytuł „Trzy pokolenia” kierowałby uwagę głównie na trzy generacje idealistów. Tytuł „Lalka” jest pojemniejszy, ponieważ obejmuje proces, dziecięcą niewinność, sztuczność arystokracji, marionetkowość człowieka, społeczne role i motyw świata jako teatru.

CZAS: 7 MINUT

Analiza sceny pierwszej: Rzecki i mechaniczne zabawki

Fragment do omówienia: tom pierwszy, rozdział drugi, scena samotnego Rzeckiego w sklepie.

Fragment do omówienia: tom drugi, scena ponownego nakręcania zabawek przez Rzeckiego.

Nauczyciel przypomina scenę, w której Rzecki nakręca mechaniczne zabawki w sklepie. To ważny fragment dla zrozumienia motywu „teatrum mundi”. Pokazuje świat jako scenę, ludzi jako aktorów i marionetki, a także ukryte mechanizmy, które wpływają na ich zachowanie.

Nauczyciel zadaje pytania:

- Co jest sceną w tej scenie?
- Kto wygląda jak reżyser?
- Dlaczego Rzecki, który nakręca zabawki, sam też może być uznany za postać „nakręcaną”?
- Co ta scena mówi o człowieku jako marionetce?

Przewidywany wniosek:

Sklep jest miniaturą świata. Rzecki ustawia towary, pilnuje rytmu dnia, zna reguły sklepu i porusza mechaniczne zabawki, dlatego przez chwilę wygląda jak reżyser. Jednocześnie sam żyje według mechanizmu: praca, sklep, pamięć o Napoleonie, wierność Wokulskiemu, lęk przed zmianą. Scena z zabawkami nie jest więc tylko obrazkiem ze sklepu, lecz także modelem całej powieści.

Notatka:

Rzecki nakręca zabawki, ale sam jest poruszany przez siły, których nie umie porzucić. W tym sensie „Lalka” pokazuje człowieka jako istotę, której wolność jest ograniczona przez przyzwyczajenie, historię, klasę społeczną i uczucie.

CZAS: 7 MINUT

Analiza sceny drugiej: Wokulski jako widz teatru

**Fragment
do omówienia:**

tom pierwszy, rozdział ósmy, wspomnienie
pierwszego spotkania Wokulskiego z Izabelą
w teatrze.

Pytania:

- Czy Wokulski zakochuje się w osobie,
czy w obrazie?
- Dlaczego to ważne, że widzi Izabelę w teatrze,
a nie w zwyczajnej sytuacji?
- Kto jest tutaj widzom, a kto aktorką?

Wniosek:

Miłość Wokulskiego od początku ma charakter
teatralny. Izabela pojawia się jako obraz do oglądania,
a nie człowiek do poznania. Wokulski staje się widzom,
który myli zachwyt z prawdą o osobie. To zapowiada
jego późniejszą klęskę: kocha nie tyle Izabelę, ile
własne wyobrażenie o niej.

CZAS: 6 MINUT

Praca w parach: scena, rola, mechanizm

Uczniowie/uczennice pracują w parach. Każda para wybiera jedną scenę z listy zapisanej na tablicy:

**WIZYTA IZABELI
W SKLEPIE**

fragmenty do omówienia: tom pierwszy, scena wizyty Izabeli w sklepie Wokulskiego i rozmowa Izabeli, Florentyny i Tomasza Łęckiego.

**KWESTA
WIELKANOCNA**

fragment do omówienia: tom pierwszy, scena kwesty w kościele.

**PROCES
O LALKĘ**

fragment do omówienia: tom drugi, proces Heleny Stawskiej oskarżonej przez baronową Krzeszowską.

**ROZMOWA
WOKULSKIEGO
Z JUMARTEM
W PARYŻU**

fragment do omówienia: tom drugi, Paryż, rozmowa Wokulskiego z Jumartem.

POLECENIE:

Wybierzcie jedną scenę i odpowiedzcie w trzech zdaniach:

- kto odgrywa rolę?
- jaka to rola?
- co albo kto pociąga za sznurki?

PRZYKŁADOWE ODPOWIEDZI DLA NAUCZYCIELA/KI:

- **Wizyta Izabeli w sklepie:** Izabela odgrywa damę, Mraczewski zachwyconego subiekta, a Wokulski opanowanego kupca. Za sznurki pociągają klasa społeczna, erotyczne napięcie i pieniądze. Rękawiczki, perfumy i „czerwone ręce” Wokulskiego stają się rekwizytami klasowego spektaklu.
- **Kwesta wielkanocna:** arystokratki odgrywają dobroczynność, a kościół staje się sceną towarzyską. Za sznurki pociągają prestiż, opinia i małżeńskie kalkulacje. Prawdziwa bieda istnieje obok, ale zostaje przykryta widowiskiem filantropii.
- **Proces o lalkę:** baronowa Krzeszowska odgrywa skrzywdzoną właścicielkę, Stawska zostaje obsadzona w roli złodziejki, a sąd staje się sceną społecznego podejrzenia. Za sznurki pociągają żaloba, zazdrość, plotka i klasowa przemoc.
- **Rozmowa z Jumartem:** Jumart rozumie świat jako amatorski teatr, w którym każda rola jest dobra, jeśli gra się ją dobrze i niezbyt poważnie. Wokulski nie umie tak żyć, bo swoje role traktuje śmiertelnie poważnie. Jest kupcem, zakochanym, dobroczyńcą i kandydatem do salonu, ale każda z tych funkcji zaczyna go ograniczać.

CZAS: 3 MINUTY

Podsumowanie interpretacyjne

NAUCZYCIEL/KA MÓWI:

W „Lalce” teatralizacja i teatr objawia się na kilku poziomach.

- **Po pierwsze, mamy teatr dosłowny:** Rossiego, przedstawienia, loże, owacje, bilety i fascynację aktorem (fragment do omówienia: tom pierwszy, występy Rossiego i reakcje Izabeli oraz Wokulskiego)
- **Po drugie, mamy teatr społeczny:** salon, sklep, kościół, sąd, wyścigi, wizyty i obiady. W tych miejscach ludzie odgrywają role klasowe.
- **Po trzecie, mamy teatr psychologiczny:** Wokulski udaje przed sobą człowieka racjonalnego, choć jego decyzjami rządzi uczucie. Izabela zachowuje się jak osoba wolna, choć jest zakładniczką wychowania. Rzecki wygląda na spokojnego subiekta, choć żyje lękiem przed końcem dawnego świata.
- **Po czwarte mamy teatr filozoficzny:** człowiek sądzi, że działa samodzielnie, ale często poruszają nim ukryte mechanizmy. Dlatego tytuł „Lalka” jest tak trafny.

CZAS: 3 MINUTY

Zadanie sprawdzające

Uczniowie/uczennice indywidualnie kończą zdanie:

Motyw „teatrum mundi” w „Lalce” służy pokazaniu, że...
Warunek: odpowiedź ma zawierać jeden przykład z powieści.

Przykładowa odpowiedź:

Motyw „teatrum mundi” w „Lalce” służy pokazaniu, że człowiek często odgrywa role narzucone przez społeczeństwo i nie rozumie mechanizmów, które nim kierują. Wokulski sądzi, że działa samodzielnie, ale jego zachowania wobec Izabeli pokazują, że jest sterowany przez miłość, klasowe ambicje i romantyczne wyobrażenia.

Notatka końcowa do zeszytu

„Teatrum mundi” w „Lalce” oznacza świat jako teatr społecznych ról, masek i ukrytych mechanizmów. Bohaterowie występują przed innymi: Izabela odgrywa arystokratkę, Wokulski próbuje grać człowieka salonu, księżę udaje patriotę, hrabina Karolowa występuje jako opiekunka dobroczynności, a Rzecki jako strażnik dawnego porządku. Jednocześnie ludzie są podobni do marionetek, ponieważ ich decyzje zależą od klasy społecznej, pieniędzy, wychowania, konwenansu, miłości, historii i opinii społecznej. Tytuł „Lalka” ma więc znaczenie dosłowne i symboliczne: oznacza zabawę z procesu, niewinność dziecka, sztuczność zachowań dorosłych, marionetkowość człowieka, pozór salonów i teatralność całego społeczeństwa.

Praca domowa

Napisz krótką wypowiedź argumentacyjną na temat:
Czy w „Lalce” człowiek jest aktorem, czy marionetką?
W pracy odwołaj się do Wokulskiego, Rzeckiego i jednego ze znaczeń tytułu „Lalka”.

Lalka

PATRONAT
HONOROWY

PARTNER
EDUKACYJNY

PATRONAT
EDUKACYJNY

DYSTRYBUTOR

PRODUCENT

GIGANT FILMS

WIĘCEJ INFORMACJI:

www.kinoswiat.pl

www.kinoswiatedukacji.pl

Wszystkie materiały edukacyjne przygotowane do filmu „Lalka” znajdują Państwo na stronie www.lalka.edu.pl

Informacje o pokazach dla szkół: Dział dystrybucji | dystrybucja@kinoswiat.pl

Dział prasowy KINO ŚWIAT | pr@kinoswiat.pl

KINOŚWIAT Sp. z o.o. Al. Gen. Sikorskiego 9, 07-758 Warszawa

Opracowanie merytoryczne: „KinoSzkola”

Fundacja Kompetencji Medialnych i Społecznych | ul. Batorego 1/6, 43-100 Tychy
www.kinoszkola.org.pl

W SCENARIUSZY WYKORZYSTANO MATERIAŁY ARCHIWALNE GIGANT FILMS

OPRACOWANIE GRAFICZNE:

WHIS™ IS BASED IN WARSAW
DESIGN-DRIVEN BRANDING STUDIO
WWW.WHIS.DESIGN